

kyndig til at bistå fogedretten ved gennemgangen af det pågældende materiale med henblik på at uddrage de oplysninger, som har betydning for vurderingen af, hvorvidt og i hvilket omfang rekvirentens rettigheder er blevet krænkede. Rekvirenten vil herefter kun få adgang til disse oplysninger.

Hvis det undtagelsesvis ikke er muligt at udskille de relevante oplysninger uden at risikere at afsløre erhvervshemmeligheder, må fogedretten helt nægte at gennemføre bevissikringsundersøgelsen, når det må antages, at undersøgelsen vil påføre rekviritus skade eller ulempe, som står i misforhold til rettighedshaverens interesse i, at undersøgelsen bliver gennemført, jf. lovforslagets § 1, stk. 4.

Spørgsmål 25:

Finder ministeren, at parterne i en fogedsag om en bevissikringsundersøgelse er ligestillet i og med, at fogden kan træffe afgørelse om besigtigelse, uden at modparten får mulighed for at udtale sig?

Svar:

I tilfælde, hvor rekvirenten anmoder om, at rekviritus ikke forud underrettes om forretningen, vil det formentlig blive den sædvanlige fremgangsmåde, at forretningen begyndes på fogedrettens kontor med henblik på at tage stilling til, om betingelserne for ikke at underrette er opfyldt, jf. lovforslagets bemærkninger pkt. 5.8. Er betingelserne opfyldt, fortsættes forretningen på rekviritus forretningssted mv., hvor rekviritus eller dennes repræsentant vil få adgang til at udtale sig, før der træffes afgørelse om, hvorvidt bevissikringsundersøgelsen skal gennemføres, jf. herved besvarelsen af spørgsmål nr. 3, 6 og 7 vedrørende lovforslaget.

Den afgørelse, der træffes på fogedrettens kontor, uden at rekviritus får lejlighed til at udtale sig, vedrører således ikke spørgsmålet om, hvorvidt bevissikringsundersøgelsen skal gennemføres. Afgørelsen vedrører alene spørgsmålet om, hvorvidt betingelserne er opfyldt for at indlede forretningen – dvs. tage ud til rekviritus forretningssted mv. – uden forudgående underretning af rekviritus.

Efter lovforslagets § 2, stk. 2, 2. pkt., kan forudgående underretning undlades, såfremt underretning må antages at medføre risiko for, at genstande, dokumenter, oplysninger på edb-anlæg

eller andet, som er omfattet af anmodningen om undersøgelse, vil blive fjernet, tilintetgjort eller ændret. En sådan regel vil ikke kunne tjene sit formål, hvis rekviritus gives mulighed for forudgående selv at udtale sig om, hvorvidt disse betingelser er opfyldt.

Den beskrevne fremgangsmåde svarer til, hvad der i øvrigt gælder for udkørende fogedforretninger, der foretages uden forudgående underretning af rekviritus.

Det bemærkes, at fogedretten har pligt til selv at påse, at betingelserne for ikke at underrette er til stede. Fogedrettens afgørelse om ikke at underrette vil endvidere efterfølgende kunne prøves ved kære til landsretten, hvis rekviritus finder, at betingelserne ikke har været opfyldt.

Spørgsmål 29:

Hvorledes sikrer lovforslaget, at en bevissikringsundersøgelse ikke kan misbruges til at fiske efter erhvervshemmeligheder hos en konkurrerende virksomhed eller på anden måde chikanere en konkurrent?

Svar:

Efter lovforslagets § 1, stk. 1, er det en betingelse for at gennemføre en bevissikringsundersøgelse, at rekvirenten kan sandsynliggøre, at nogen som led i erhvervsmæssig virksomhed eller i øvrigt i ikke ubetydeligt omfang har krænkede en af de immaterialrettigheder mv., som er opregnet i lovforslagets § 1, stk. 2.

Som anført i lovforslagets bemærkninger pkt. 5.7, indebærer kravet om sandsynliggørelse, at der skal foreligge en væsentligt underbygget formodning for, at krænkelse eller overtrædelser har fundet sted, før der kan træffes beslutning om bevissikringsundersøgelse. Der gælder en tilsvarende betingelse for nedlæggelse af fogedforbud, jf. retsplejelovens § 642.

Kravet om sandsynliggørelse sigter både til faktiske og retlige forhold. Det skal ikke alene være sandsynliggjort, at rekviritus har foretaget de handlinger, som påberåbes af rekvirenten, men også, at disse handlinger udgør en krænkelse af rekvirentens rettigheder eller en overtrædelse i øvrigt, og at rekvirenten er beføjet til at påberåbe sig disse krænkelse eller overtrædelser. Der kan således som udgangspunkt ikke foretages bevissikringsundersøgelse, hvis de produkter, rekviritus fremstiller, importerer og/eller sælger, adskiller sig fra rekvirentens på